

Motto: „Nu este sărac acela ce nu are tată, / Ci acela ce nu are învățătură”.

Antim Ivireanul

ANOTIMPURI ȘCOLARE

Anul XII, Nr. 40, ianuarie 2014

Publicația Gimnaziului „Florea Bogdan” Reghin

iarnă

LA ÎNCEPUT DE AN NOU, COLEGILOR, ELEVILOR, PĂRINȚILOR !

Vă încredințez cu drag, cu respect și prețuire gânduri frumoase, urări de sănătate și bunăstare, cu creștinească alinare în suflete, cu dragoste și împăcare!

Să priviți în urmă cu iertare și înțelegere, și în sus cu recunoștință și mulțumire! Să fiți mereu alături de cei dragi, împărtășind bucurii și împliniri!

Fiți colecționarii viselor devenite realitate, al dorințelor realizate!

La mulți ani!

LUI EMINESCU

Luceafăr blând, coboară din vecie
Și-alină tainic inima-mi pustie !
Căci tu, de sus, din bolțile cerești
Adesea leagăn dorului îmi ești .

Doar viersul tău de doină și iubire
Îmi picură în suflet împlinire.

Oricât aş vrea din firul vieții să învăț,
Găsesc mereu doar plopul fără soț!
Și-necre, timid, cu soarta un nou joc:

„Tu numeri șapte, eu zic opt !”
Și număr iar și iar sperând s-apară
Măcar un ciot de plop în iarba rară...

Și-atunci, te rog:

Cu-alint de doină și iubire

Mai picură-mi un strop de împlinire !

Dir. prof. Camelia Boariu

Fulg de nea

Cerul este plumburiu și apăsător. Mă încearcă un sentiment de așteptare. Merg spre școală și deodată simt pe obraz o mângâiere rece și umedă. Ridic ochii și observ în aer primii fulgi ai acestei ierni. De-aș putea ca printr-o lovitură de baghetă să-i opresc acolo, în aer, pentru a-i admira! Apoi se înmulțesc și eu mă aflu în această învălmășeală de realitate, într-un spațiu profund alb și liniștit, dincolo de puterea răului. Din aer curg linii albe verticale și tăcute.

Totul e amorțit sub oceanul de ninsoare. Soarele rotund și palid se arată cu frică printre norii cei reci. Vântul șuieră prin crengile cercelate ale copacilor. Ajung în curtea școlii. Bucuria de pe fețele copiilor este nespus de mare. Fulgii se depun, iar zăpada crește. În timpul orelor am stat mereu cu privirea spre geam, uimit de frumusețea fulgilor de zăpadă. Câtă bucurie pot ei produce copiilor care așteaptă cu nerăbdare să profite de zăpada așternută, ca să schieze sau să sânieze! Câtă frumusețe și puritate poate crea Dumnezeu atunci când deschide porțile cerului, pentru a da drumul roiului de fluturi albi ce zboară liberi prin văzduhul infinit!

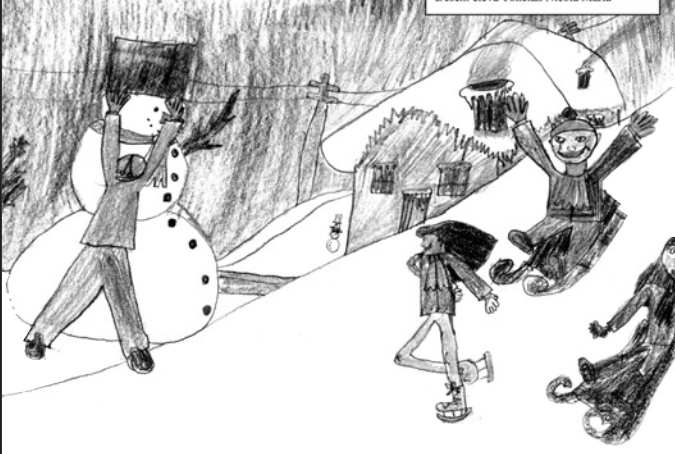
Pentru mine nu va exista niciodată o magie mai reușită decât cea a iernii!

Marius Moldovan, VII A

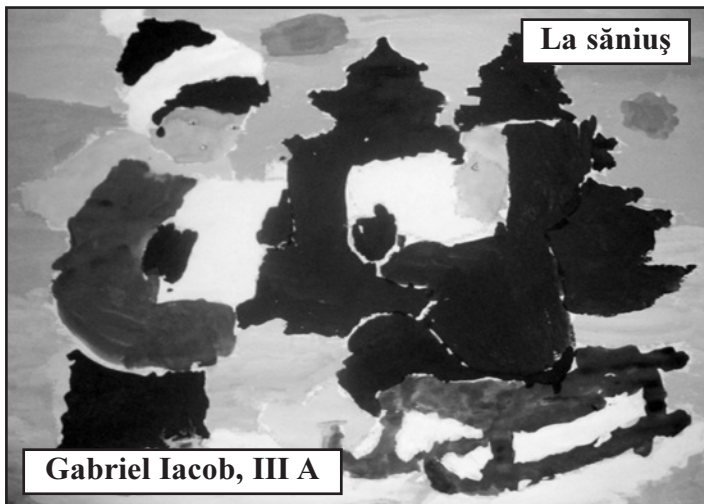
Iarnă

Este o zi plăcută și frumoasă de iarnă. De vreo săptămână iarna s-a instalat peste sat. Copacii s-au îmbrăcat cu un coșec alb și gros de zăpadă. Casele dormitesc sub acoperșurile grele. Înăuntrul este cald și bine. Gospodarii se odihnesc depănând povești de iarnă. De pe deal coboară iute săniute cu copii veseli și îmbrăcați. Alți copii fac un om de zăpadă care să războiască părtia și satul. Unii alargă printre fulgi care flutură nehotărâți prin văzduhul sur. Cu toții se bucură de sosirea zăpezii și de jocurile de iarnă. Noiă ne place iarna pentru că îmbracă totul cu o mantie albă și strălucitoare și ne aduce multe bucurii.

Text realizat de colectivul clasei a III-a C
Desen: eleva Toncian Nicola Maria

La săniuș

Gabriel Iacob, III A

ÎNVĂȚĂTURA NU ARE VÂRSTĂ

Beneficiile lecturii

Cititul ne aduce atât de multe beneficii, încât toate cumulate, duc la îmbunătățirea semnificativă a vieții.

Din păcate, tot mai puțini elevi citesc lectură particulară în timpul lor liber. Unii din lipsa timpului, alții pentru că nu le place această activitate, iar alții sunt atrași de calculator și nu de cărți.

Dacă sportul și dansul menține sănătatea fizică și îi face disciplinați, lectura le menține elevilor sănătatea psihică și sufletească.

Iată câteva dintre beneficiile lecturii:

Cititul îmbogățește vocabularul. Nu de puține ori am întâlnit elevi care au dificultăți în exprimare și nu cunosc sensul multor cuvinte. Ei bine, lectura ajută elevul să se exprime, îl învață cuvinte noi, noi sensuri și noi informații.

Lectura lărgeste orizonturile. În momentul în care citești mai multe cărți, afli lucruri neașteptate, lucruri pe care ai vrea să le trăiești, întâmplări și locuri pe care ai vrea să le cunoști. Și astfel elevul devine mai ambițios, își va dori să reușească în viață. Va învăța să privească lucrurile din mai multe unghiuri și nu va mai fi închisat.

Cititul face bine sufletului și psihicului. Lectura unei cărți aduce liniște interioară, aduce odihnă, deconectarea de la gândurile de zi cu zi și plus de asta este și o terapie pentru cel care citește. Dacă acesta suferă, să spunem, cititul îl va ajuta să se sustragă de la zbuciumul său, va descoperi noi posibilități. Pentru că eliberându-și creierul de stres, va găsi soluții. Cititul vindecă. Cartea înseamnă relaxare și plăcere.

Lectura îmbogățește cultura generală. Foarte mulți dintre cei care citesc au o cultură generală demnă de invidiat. Școala nu reușește să acopere tot ceea ce noi ar trebui să știm, ea nu

va putea niciodată să ne aducă la cunoștință tot, de aceea este esențial să citim cărți. Întotdeauna autodidacții sunt de cele mai multe ori mult mai deștepti decât cei care au mers pe un singur fir al educației. Citește orice, este bine să știi din toate câte ceva.

Cititul face viața mai frumoasă și mai ușoară. Cel care citește va lua din cărți tot ceea ce îl interesează și va folosi acele informații în viața de zi cu zi. Acele detalii îl pot scăpa dintr-o încurcătură sau din contră îl face să fie și mai apreciat.

Lectura educă și disciplinează. În toate cărțile sunt personaje bune și personaje negative. Și aproape în orice carte vedem că oamenii răi, cu multe defecte sau apucături nefaste, sfârșesc rău. Pe principiul binele învinge răul, tânărul cititor va învăța că prin tertipuri și răutate nu va ajunge nicăieri. Și datorită cărților își va dori să fie bun, drept, muncitor.

Cititul evidențiază omul. Un tânăr care citește se va putea integra oriunde și în orice grup. Datorită cunoștințelor sale va putea să poarte orice discuție și va reuși să se facă plăcut și apreciat. Cartea oferă tânărului o strălucire aparte.

Cărțile formează. Lectura formează un om fără doar și poate. Face dintr-un tânăr cu multe temeri, un matur de toată isprava. Face omul inteligent, romantic, respectuos, tandru, luptător, încrezător, curajos, bun, milos și așa mai departe. Practic îi arată care sunt adevăratele valori ale vieții.

Lectura înseamnă bogăție. Un tânăr care citește mult va fi un om împlinit sufletește și va dobândi o spiritualitate ieșită din comun. Cărțile sunt cele mai de preț așuri, din ele afli secretul reușitei.

prof. Victoria Iacob

A Rórácsóny

Legszívesebben a Rórácsóny
dyan mint a tündérszörny,
Szeretnék egy Rórácsóny-
mindent megvan a falom.
Nem adnak itt semmit pénzért
Csak egy kicsi gyöngyért.
Legy azert jó talán - nyáron
s letelezül minden állom.

Írta: Öndög Szidónia
IV. B

Itt van már a tél

Itt van már a tél,
de nimen hó.
Nem dyan mint máskor,
de így is jó.

Fűj a szél,
és is van.
Ita de máskor fog hullni,
Márciusban?

A telek madarak,
csodálkozva néznek.
Náhát,
vege van a telnek?

Se hó, se hideg,
milyen tél volt ez?
A fák már süggereket,
a madarak meg csicselegnek

Írta: Vörösmarty Ádám - Imre N.E

Comunicarea eficientă înseamnă respect

Comunicarea e un proces activ de transmitere și recepționare de informații. Pentru ca aceasta să se poată realiza, este absolut necesar să ascuți activ, să înțelegi mesajul transmis de interlocutor, să interprezi corect limbajul nonverbal și să susții conversația.

Pentru o comunicare corectă, este necesar să respecți două reguli de bază:

- să transmiți mesajul clar și concis;
- să ascuți activ și să înțelegi mesajul pe care celălalt îl transmite.

Pentru a comunica eficient, e necesar să ai un comportament și o comunicare asertive. Ce înseamnă comportament asertiv? Raportat la cei doi poli de comunicare, agresiv și pasiv, comportamentul asertiv este situat la mijloc, echidistant. Asertivitatea e cea mai eficientă modalitate de soluționare a problemelor interpersonale.

Comunicarea directă și sinceră permite recepționarea mesajelor fără blocaje și distorsiuni, ceea ce îmbunătățește relațiile cu ceilalți. Capacitatea de a comunica asertiv sentimentele și gândurile, fără a leza integritatea celorlalți, reprezintă un mod eficient de comunicare.

Asertivitatea implică apărarea drepturilor personale și exprimarea gândurilor, sentimentelor și convingerilor în mod direct, onest și adecvat, fără a viola drepturile altei persoane. Comportamentul asertiv inhibă anxietatea și reduce depresia, ducând la o îmbunătățire a imaginii de sine. Ne face mai

buni.

Cum recunoști o persoană asertivă:

- are puterea de a spune „nu” și de a refuza cererile care contravin intereselor proprii;

- își exprimă sentimentele pozitive și negative;

- inițiază, continuă și încheie noi conversații;

- solicită favoruri și formulează cereri conform intereselor sale.

Comportamentul asertiv este susținut și de o serie de elemente non-verbale:

- contactul vizual - direct, fără ocoliri;

- tonul vocii - hotărât, ferm, calm, fără să fie ridicat, dar nici mormăit;

- mimica - relaxată, firească.

Cum recunoști stilul de comunicare asertiv:

- ai convingerea că toate persoanele îți sunt egale;

- acorzi importanța părerilor și intereselor celorlalți;

- există o concordanță între mesajul verbal transmis, mimică și gestică;

- mesajele utilizate sunt de genul „eu cred că...”, „mă simt...”;

- susținerea privirii interlocutorului.

Atunci când limbajul verbal al interlocutorului e agresiv, apelează la artificii de vocabular care pot contracara agresivitatea și îmbunătăți comunicarea. Expresii de genul „eu cred că.../aș dori să.../te deranjează dacă...” pot face minuni în viața de cuplu sau în relațiile cu colegii, la serviciu.

Expresiile verbale ale limbajului asertiv pot fi

însoțite de semnale non-verbale, care te ajută să transmiți mai ușor mesajul. Expresiile faciale relaxate și deschise, contactul vizual, poziția corpului dreaptă și relaxată, o voce calmă și fermă, înștite de o zămbet atunci când este necesar, sunt șanse sigure pentru o comunicare eficientă. În plus, comunicarea și comportamentul asertiv sporesc stima de sine și sunt semn de respect pentru interlocutori.

Dezvoltă-ți propriul comportament asertiv.

- exprimă-te clar și concis;

- evită să fii sarcastic;

- evită să faci generalizări;

- evită să folosești etichete;

- cere feed-back;

- evită comportamentul agresiv;

- evită reacțiile impulsive;

- evită monopolizarea discuției;

- evită să faci presupuneri;

- conștientizează ce tip de comunicare folosești (agresiv, asertiv, pasiv sau agresiv-pasiv).

psiholog, Camelia Naste

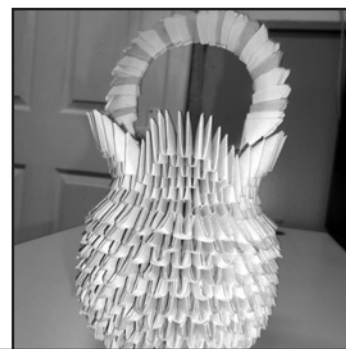
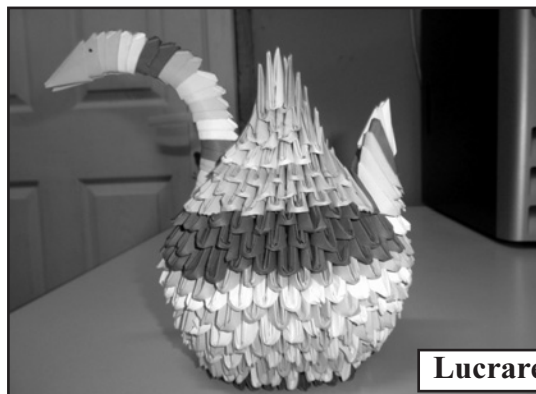
ÎNVĂȚĂȚURA NU ARE VÂRSTĂ

PROIECT EDUCAȚIONAL - CULORILE ANOTIMPURILOR

În anul școlar 2013-2014 în școala noastră se desfășoară proiectul educațional „CULORILE ANOTIMPURILOR”. În primul semestru s-au derulat primele două etape: „CULORILE TOAMNEI” și „CULORILE IERNII”.

Scopul:

- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a caracteristicilor și fenomenelor din fiecare anotimp;
- Afirmarea, cunoașterea și promovarea obiceiurilor și tradițiilor noastre populare

Lucrare colectivă, clasa a IV-a A

Obiectivele proiectului:

- Cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor specifice poporului român în vederea promovării lor în rândul copiilor, părinților și cadrelor didactice;

- Dezvoltarea spiritului de admirație față de valorile autentice românești;

- Să identifice caracteristicile anotimpurilor participând cu interes la activitățile propuse;

- Să manifeste creativitate în confecționarea lucrărilor;

- Să redea magia anotimpurilor în lucrări plastice;

- Să colaboreze în realizarea unor produse/ activități, cu cei implicați în proiect.

Grup țintă: elevi din ciclul primar și gimnazial, cadre didactice.

Beneficiari: elevi, cadre didactice, părinți.

Monitorizare și evaluare

Fiecare etapă desfășurată a stârnit interesul

elevilor și dascălilor, dovadă fiind numărul mare de participanți și frumusețea expozițiilor realizate. Acestea au fost mediatizate la postul de televiziune local „DAREghin” și pe situl www.didactic.ro și www.gimnfloreabogdan.ro.

autentice românești conform fiecărui anotimp, în rândul elevilor, contribuind astfel la sensibilizarea copiilor în ceea ce privește arta și tradiția populară.

Inițiatori proiect:

prof. ing. MARIA HALAȚI
prof. învă. prim. ANUȚA COSTEA

Traditions de Noël en Europe

On ne fête pas Noël de la même façon dans tous les pays. Chacun a ses traditions. Faisons un peu le tour de l'Europe.

EN FRANCE: Joyeux Noël!

Le Père Noël vient du ciel en traîneau. Il dépose les cadeaux dans les souliers des enfants, dans la nuit du 24 au 25 décembre. Le plus souvent, on fête Noël en famille. Et on mange de la dinde et de la buche de Noël.

EN ANGLETERRE: Merry Christmas!

C'est Father Christmas qui apporte des cadeaux aux enfants

anglais. Il passe dans la nuit du 24 au 25 décembre. Il les dépose dans des chaussettes placées au coin du feu. En Angleterre, il n'y a pas de Noël sans dinde ni plum-pudding. C'est un gâteau qui se prépare des mois à l'avance!

EN ESPAGNE: Feliz Navidad!

Pour les espagnols, Noël est avant tout une fête religieuse. On fête la naissance de Jésus-Christ. Il n'y a pas de Père Noël. Ce sont les Rois mages qui viennent le 6 janvier mettre les jouets dans les sabots posés sur les balcons. Pour le repas de Noël, on prépare de la soupe aux amandes. Et en dessert, on mange du touron. C'est un mélange de caramel et d'amandes.

EN BELGIQUE: Zalige Kertfeest!

Saint-Nicolas vient le 6 décembre avec son âne chargé de jouets. Près de la cheminée, les enfants déposent un navet et une carotte pour l'âne. La veille, on mange souvent des spéculos

en forme de Saint-Nicolas. Ce sont de petits biscuits secs très sucrés.

EN ALLEMAGNE: Frohe Weihnachten!

Frohe Weihnachten !

Ce sont les Allemands qui ont inventé la tradition du sapin de Noël, il y a 400 ans. Dans le nord du pays, c'est St-Nicolas qui apporte les cadeaux aux enfants le 6 décembre. Il descend du ciel dans une luge. Mais dans le sud, c'est le Père Noël qui récompense les enfants qui ont été sages pendant l'année. Souvent, les Allemands mangent du pain d'épices avec un petit texte écrit dessus.

EN ITALIE: Buon Natale!

Le fête de Noël dure 3 jours, du 24 au 26 décembre. Les cadeaux sont distribués plus tard, le 6 janvier, par une vieille dame aux

cheveux blancs, la sorcière Befana. On mange aussi un gâteau de Noël qui s'appelle le panneton.

EN GRÈCE:

Eftihismena Christougenna !

Pour les Grecs, Noël est moins important que les fêtes de Pâques. C'est saint Basile qui apporte des cadeaux aux enfants le 1er janvier, car il n'y a pas de Père Noël. Le soir, les enfants grecs vont chanter chez les voisins. En échange, ils reçoivent des friandises.

Profesor, Irina-Stela Roșca

„Oameni de zăpada, în noapte”
- Denisa Naste, clasa a III-a A

EVENTIMENT

Sărbătoarea Zilei Naționale a României

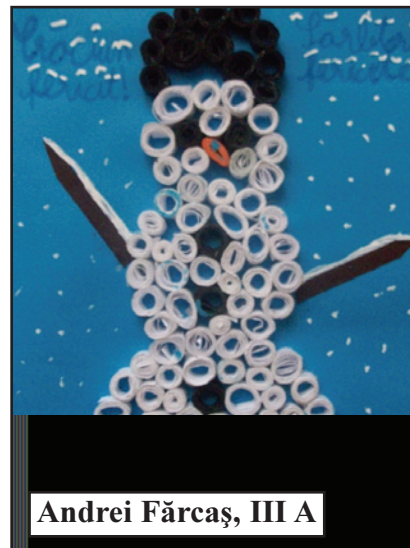

Ca în fiecare an, de 1 Decembrie, doamna profesoară de limba română, Crăciun Mihaela, a organizat un spectacol de cântece și poezii patriotice, pentru a sărbători așa cum se cuvine Ziua Națională a României. Ne-am pregătit mult dar n-a fost în zadar. Totul a ieșit minunat. Fiecare dintre noi a recitat câte-o poezie specifică liricii patriotice

dedicată Marii Uniri și toți componenții grupului au cântat nemaipomenit. Am recitat poezii scrise de marii noștri poeți, printre care și poetul Adrian Păunescu, acesta fiind un poet al timpurilor noastre și un mare patriot care, din păcate, nu mai e printre noi, dar trăiește prin poezia sa. Am fost foarte emoționați deoarece toata lumea ne privea cu atâta bucurie. Doamna profesoară a fost foarte mândră de noi, deoarece totul a ieșit exact cum a plănuțit. La sfârșit s-a făcut o horă mare, aproape cât curtea școlii, la care s-au alăturat elevi și profesori. Toți ne-am simțit minunat.

La mulți ani, țara noastră dragă!

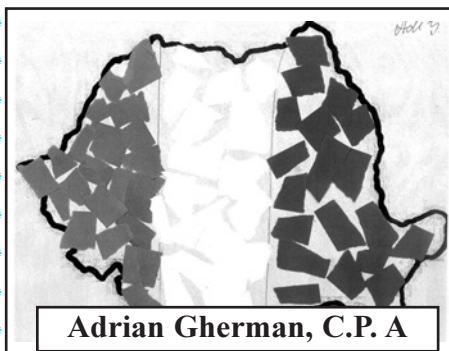
Anda Luca, VI C

Andrei Fărcaș, III A

Baki Larisa, III A

Adrian Gherman, C.P. A

Colinde, colinde, la biserica Sf. Gheorghe

În fiecare an, de Crăciun, elevii școlii noastre merg cu colindul la biserica Sf. Gheorghe. Și în acest an elevii clasei a IV-a A sub îndrumarea d-nei învățătoare Costea Anuța au prezentat a doua zi de Crăciun, un scurt program de colinde. Îmbrăcați în costume populare și cu spiritul Crăciunului în suflet, elevii au captat atenția întregii comunități. Meritul le-a fost răsplătit de aplauzele enoriașilor și de darurile oferite de părintele Popeiu Vasile.

Raul Moldovan, cls. a IV-a A

Închinare la Luceafăr - elevii școlii care poartă nume de floare și de voievod

Mihai Eminescu este Luceafărul spiritualității noastre, este steaua de veghe la destinul zbuciumat, dar glorios al țării noastre.

I-am dedicat ziua de 14 ianuarie în cadrul unei manifestări omagiale de amploare. A fost o zi specială, deosebită, plină de emoție și trăiri înălțătoare. Am avut fericitul prilej de a descoperi adevărate talente în rândul elevilor noștri, iar pentru ca evenimentul să dobândească strălucirea cuvenită, am avut oaspeți de seamă, implicați în programul omagial. Am fost onorați să o avem alături pe doamna director, Lavinia Zănfir, director al Casei de Muzică Augustin Maior, care ne-a oferit un moment deosebit: l-a acompaniat la pian pe elevul nostru Cotărlă Cosmin, iar elevul școlii noastre, Pop Alexandru Vlad din clasa a III C, a interpretat la pian „Călărețul sălbatic”, de Robert Schumann.

Un moment impresionant a fost susținut de Șerbănaș Emanuela, o „prințesă mică”, de la grădiniță, care a interpretat, tot la pian, două miniaturi. Toți acești elevi sunt înscriși la secția de muzică și arte plastice a școlii gimnaziale a Casei de Muzică „Augustin Maior”.

Doamna director a Bibliotecii Municipale „Petru Maior”, Sorina Bloj, a punctat, cu emoție artistică și profesionalism de înaltă ținută, secvențe semnificative din biografia „poetului nepereche”.

În imagini, versuri și cântec, ne-am perindat apoi prin viața și opera lui Eminescu, lăsându-ne pătrunși de geniul și veșnicia ce-l definesc: <<Pe lângă plopii fără soț/, Trec anii cu incerturi/ Și ei ar fi aproape toți/ De n-ar lipsi poetul/ El nu a fost nici când era/ Erau doar trecătoare copii/, Împrejmuiuău absența Sa/ Și

fără soț, toți plopii./ La locul lor toți plopii sunt/ Foșnind cu tot firescul/, Dar n-au nici sens și nici cuvânt/ Lipsește Eminescu/. Și omenirea îi are-n stoc și-i numără întruna/ Dar nu mai bate-a nenoroc/ Și nu foșnește luna, nici primăvara, nu dă sens, n-au vară, iarnă, toamnă/ În jurul lor e-un gol imens ce Eminescu înseamnă!/ Iubita e acum pământ pe unde aleargă mânia/ Și a ajuns o frunză-n vânt într-unul dintre dânzii.>> (elevii clasei a VII-a A și a VI-a C).

Spectacolul a continuat cu un colaj de poezie recitat de elevii clasei a VIII-a A.

Colaborarea cu d-na prof. Mihaela Crăciun a împlinit spectacolul cu un buchet de melodii susținut de elevele din clasa a VIII-a A.

Poezii alese, reprezentative pentru geniul eminescian au rostit și elevii Liceului Tehnologic „Petru Maior”, invitații noștri.

Momentul final, în rostirea inegalabililor Doina și Ioan Aldea, ne-a umplut sufletele de aleasă trăire, de emoție și de bucuria de a putea numi tot ce ne înconjoară, simplu, EMINESCU!

Reușita proiectului a fost posibilă cu sprijinul și susținerea colaboratorilor noștri: Biblioteca Petru Maior, Casa de muzică Augustin Maior și Liceul Tehnologic Petru Maior. Trăiesc bucuria de vedea că proiectul „Închinare la Luceafăr” a devenit o realizare izvoditoare de emoții și trăiri artistice, pe măsura momentului pe care l-am marcat. Vă mărturisesc că am decis să inițiez acest proiect deoarece școala noastră dispune de copii foarte talentați care învață, citesc și iubesc poezia lui Mihai Eminescu și îmi doresc ca aceștia să devină exemplul

pentru noile generații, astfel încât, la rândul lor, să poată aprecia frumosul, și să valorifice prețioasa moștenire culturală pe care înaintașii ne-au înmănat-o!

Activitatea s-a desfășurat în cadrul școlii și apoi în 15 ianuarie la bustul poetului din centrul orașului.

Îmi propun ca, an de an, la fiecare scriere a Luceafărului ce-i marchează nașterea, să ne găsim răgazul de a omagia atotputernicia genialității, printr-un fir de gând și o floare!

bibliotecar, Lucia Roșca

EVENIMENT

Karácsony

A didergő fagyos tél is érkezett. A tél rászorja milliónyi ragyogó hópelyhét a tájra. Ebben az évszakban mindenki boldog.

Élvezzük a tél adta csodákat és a lehetőségeket, hisz sok érdekes téli sport van. Korcsolyázás, sjielés, szánkózás, hógolyózás és még sok más. Ezek mind szép és jó dolgok, de a tél örömeiben talán a legszebb a karácsony. Ahogy mondani szokás a karácsony a szeretet ünnepe. Olyankor felébred az emberek lelkében az alvó szeretet, amely betölti a teljes világot. Ezekben napokban mindenki arra törekszik, hogy jósз ívű és békés legyen. Karácsonykor

minden családban a hit, a remény és a szeretet uralkodik. Ez az ünnep az ajándékozásról is szól. Olyankor jövünk rá, hogy nem az ajándék a fontos, hanem a szándék. Nagyon sok szokás kapcsolódik a karácsonyhoz. Például a karácsonyfa díszítése, az ajándékozás és nem utolsósorban az ínycsiklandó, finomabbnál finomabb ételek és sütemények készítése. Ezek a szokások a mi családjunkban is mind a mai napig élnek. Szenteste templomba megyünk. Ilyenkor mi gyerekek szerepelünk is. Jézus születéséről szóló drámai játékokat adunk elő.

Úgy gondolom, hogy a karácsony az év egyik legszebb keresztény ünnepe.

Ferenczi Beatrix, VI.B

I A

Frumoasă era șezătoarea de odinioară...

În luna decembrie, înainte ca elevii să se bucure de vacanța de iarnă, clasele a III-a A și C au pregătit, spre a prezenta părinților, un vechi obicei petrecut în satele românești, în serile de iarnă. Este vorba despre șezătoarea populară.

Șezătoarea populară era o întâlnire de grup la care participau generații diferite, care munceau și petreceau împreună în serile de iarnă, când muncile câmpului erau mai puține.

Organizarea șezătorii nu ținea seama de condițiile gospodăriei. Pentru că ea se prelungea în noapte era bine ca în casa de șezătoare să nu fie bătrâni, bolnavi sau copii prea mici. Locuința trebuia să fie suficient de încăpătoare și plasată oportun față de vecini pentru ca petrecerea să nu deranjeze pe nimeni atunci când se prelungea după miezul nopții...

Alegerea gazdei se făcea ținându-se seama de generozitatea și omenia proprietarilor și priceperea de organizatori. Gazda nu întreținea numai focul în cuptor ci și buna dispoziție a participanților. Aceasta era răsplătită de participanți prin muncă și prin anumite bunuri materiale ca lemne, petrol, fuior, făină, cereale. În unele localități răsplata se făcea în muncă sub formă de clacă.

Dacă gazda era o pereche tânără, căreia îi plăcea petrecerea, răsplata se reducea doar la petrolul pentru lampă.

La șezătoare participau fete de măritat, feciori de însurat, bărbați, neveste, bătrâni. În general femeile reprezentau baza șezătorii. Ele stăteau în casă, lucrau, cântau, făceau invocații și magii pentru venirea feciorilor. Feciorii umblau din șezătoare în șezătoare oprindu-se acolo unde le era mai drag.

„Șezătoare populară“, III A

În șezătoare aveau loc activități legate în special de confecționarea îmbrăcămintei, prelucrarea lânii sau cânepii. Era pile de comportare și de muncă în grup, de dovedire a priceperii și hărniciei fetelor. În grup se lucra mai mult, deoarece se alunga somnul și se economisea petrol.

Șezătoarea se organiza apoi pentru caracterul ei de petrecere, fiind prilej de întâlnire a fetelor cu feciorii. În cadrul șezătorii tinerii aveau ocazia să se cunoască și să stabilească relații premergătoare căsătoriilor.

În șezătoare se interpreta și se transmitea repertoriul folcloric al satului. Colindele, poveștile, zicătorile, ghicitorile, cântecele de șezătoare, invocările magice sunt speciile folclorice găzduite de șezătoare și dezvoltate de ea. Astfel valorile se transmiteau generațiilor mai tinere.

În întâlnirile restrânse de tipul șezătorii se analizau, se predau și se exersau coduri comportamentale. Se cultivau respectul pentru vârstnici, grija pentru copii, credința și relațiile oportune între vecini.

Atmosfera magică era întreținută în șezătoare de practici care au menirea de a chema feciorii în șezătoare, cum ar fi Datul cu sita.

Alte jocuri, precum Bate tureacul și Bate piperul se practicau pentru a provoca hazul sau pentru a alunga monotonia.

O categorie de jocuri urmărea păcălirea sau luarea în derădere a flăcăilor care veneau prea tineri la șezătoare. Aceste jocuri par a fi avut și alte funcții decât cele pur distractive; în primul rând ele contribuiau la păstrarea unei ordini transmise de tradiție cu privire la trecerea de la o categorie de vârstă la alta.

Azi șezătoarea se pierde în negura timpului, având un puternic rival în televizor. Noile condiții de viață fac ca unele munci să nu se mai practice nici măcar la sate.

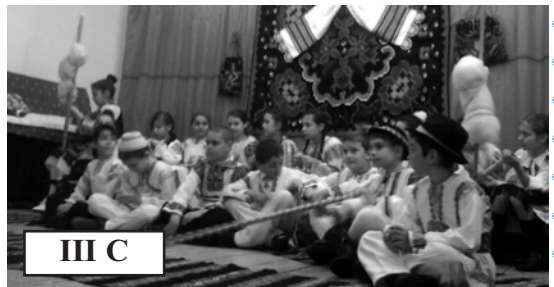
În zilele noastre, în satele mai populate, păstrătoare de tradiții, șezătoarea se face doar în vecinătate cu 3-4 participante, nu din necesitate, ci pentru a schimba opinii. Șezătoarea rămâne o dovadă

Gergely Aliz, V B

Lorena Gorea, C.P. A

III C

III C

despre bogăția sufletească a omului din popor, despre gingășia lui și despre spiritul creator.

**Înv. Mariana Marin
și Înv. Florina Borca**

Crăciunul și tradițiile

„Crăciunul nu este o perioadă, nici un sezon, ci o stare de spirit. Adevăratul spirit al Crăciunului înseamnă să prețuiești pacea și bunăvoința, să oferi, din plin, compasiune”. - Calvin Coolidge

Cea mai frumoasă sărbătoare a anului sosește regulat în fiecare an și în mijlocul Carpaților, prin Ardealul cristalin de nea. Aduce fără milă frigul, iar pe lângă acest spirit entuziasmant, mai are și nenumărate tradiții în sac.

Deși majoritatea oamenilor consideră Crăciunul doar cele trei zile „magice”, - reprezentând nașterea lui Iisus - unele obiceiuri remarcabile încep deja din primele săptămâni ale lunii decembrie. De exemplu, la țară construirea unui scaun „Luca” este o tradiție importantă și păstrată prin multe case ardelenesti. Aceasta începe din 13 decembrie cu ziua „Luca”. De Sfânta Lucia, cel care dorește să descopere vrăjitoarele din sat, se apucă să facă un scaun, care va fi isprăvit exact de Crăciun. Îndrăznețul trebuie să facă în fiecare zi câte o componentă, dar numai una, altfel lucrează degeaba, scaunul va fi unul obișnuit. De Crăciun, părțile se fixează cu cuie, cu grijă, ca două bucăți să fie prinse doar de câte un singur cui, apoi curiosul merge cu el la biserică, se așează în pridvor și examinează lumea ce vine la slujbă. Dacă acele

persoane care se urcă pe el nu cad, înseamnă că nu sunt vrăjitori sau vrăjitoare, ci oameni oarecare.

Cea de a patra duminică, înainte de sărbătoare, reprezintă începutul Adventului, care se sfârșește pe 24 decembrie, și al anului bisericesc. Caracteristica acestei perioade reflectă mai ales pregătirea sufletească pentru sosirea Domnului, iar această sosire este simbolizată cu o coroană de Advent. Este o coroană din ramuri de brad, prevăzută cu patru lumânări-una mov și trei roșii, acestea simbolizând iubirea, pacea, credința și speranța: sentimente omenești fără de care nimeni nu poate și nu ar trebui să trăiască. Lumânările sunt aprinse succesiv în cele patru duminici din timpul Adventului. Obiceiul provine din Biserica Evanghelică și a fost preluat în Biserica Catolică.

„Cel mai frumos cadou de Crăciun - prezența unei familii unite ca un pachet de cadouri.” Când poate să fie o familie mai unită decât la o cină festivă între neamuri? Desigur și aceste mese au propriile lor criterii, „reguli”.

În primul rând, masa îmbelșugată de Crăciun nici nu se poate imagina fără minunatele prăjituri pregătite din dragoste, iubire și făina desigur. Peștele, „beigli”-ul, nucile: sunt cele mai importante elemente, dar dintre toate gustările mărlul are un rol deosebit. După ce toți membrii familiei își termină cina, se taie un măr, încât numărul feliilor să corespundă numărului de persoane care au mâncat la cină. Mesajul acestei

procedeu este de a tăia un măr, ca în viitor familia să fie la fel de rotundă, unită, fericită ca și fructul. Mai de mult, gospodina trebuia să pregătească din timp totul pe masă, căci în timpul cinei nu se putea ridica de la masă.

De fapt Crăciunul subliniază ideea că un nou început, un nou an se apropie. Fiindcă oamenii mereu vor să aibă o viață cât mai bună, în această perioadă a anului încearcă să scape de fantome, vrăjitoare, mai ales de spiritele rele care nu le lasă sufletul să se odihnească.

Ca alungarea spiritelor să fie cât mai evidentă, sătenii de obicei fac zgomote foarte puternice. La sat, tinerii puneau fân pe o roată de căruță, alegeau un deal apropiat de case, dar destul de departe pentru a preveni orice accident, aprindeau roata și îi dădeau drumul. Focul aprindea tot răul din an, încât oamenii puteau să-l aștepte pe Iisus cu inima pură, curată.

De mult timp a rămas ca un obicei de neuitat și sceneta Betlehem, acea scenetă păstorească, mai demult prezentată în sate, de la casă la casă, de copii, tineri, adulți, care a ajuns să se prezinte în fiecare an în biserică. Au apărut multe idei noi privind această „piesă de teatru” care prezintă nașterea lui Iisus pe scurt. Figurile importante ale scenetelor erau Maria și Iosif, căutătorii unui adăpost, cei trei Magi generoși, păstorii protectori și îngerii.

Sfântul Ioan și Sfântul Ștefan care se sărbătoresc pe 25, respectiv 27 decembrie, sunt ocazii minunate de a

sărbători persoanele purtătoare de acest nume, sau pur și simplu de a petrece timpul cu cei dragi, printr-o adunare de familie.

Fiindcă această sărbătoare nu este una silențioasă, de Crăciun se aude peste munți și dealuri, peste tot, cântecul mirific al colindătorilor. După ce familiile termină cina, copiii, tinerii sau chiar adulții, se duc în grupuri la fiecare casă să cânte colinde, prin care le doresc sărbători fericite locuitorilor.

Cu multe obiceiuri ardelenesti s-a dovedit că Transilvania e bogată nu numai în peisaje minunate, oamenii talentați, dar și în tradițiile unice, care nu se regăsesc niciunde în lumea largă decât în acest loc fermecat. Crăciunul peste tot e Crăciun, cu siguranță, chiar dacă se sărbătorește în diferite feluri și moduri. Spiritul sărbătorii renaște în fiecare om împreună cu renașterea lui Iisus. Nu putem lăsa flacăra iubirii care se aprinde de fiecare an în inima noastră să se stingă; să rămânem buni, generoși, iubitori în fiecare zi a anului, ca să îl putem primi mândri, curați în sufletul nostru pe Rege.

Chiar dacă tradițiile din Ardeal, care înfrumusețează sărbătorile, cu toate poveștile sale, îmi rămân mereu cele mai dragi, mesajul Crăciunului este mai adânc de orice obicei. Este vorba de iubirea care înmugurește în familie, printre oamenii dragi, indiferent de bani, probleme. „Crăciunul din suflet dă atmosfera de sărbătoare.” W.T. Ellis

Portik Kriszta, VIII B

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

La 40 de zile de la Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos din Fecioara Maria în Bethlehem, pruncul este adus la Templu pentru a fi închinat lui Dumnezeu. Tradiția evreiască prevedea ca orice întâi născut de parte bărbătească să fie afierosit (închinat) lui Dumnezeu în cea de-a 40-a zi de la naștere. În acest moment se făcea și curățirea mamei.

În Templu sunt întâmpinați de dreptul Simeon și prorocița Ana. Potrivit Tradiției, dreptul Simeon a făcut parte din traducătorii Pentateuhului din limba ebraică în greacă. În momentul în care a ajuns la textul „Iată Fecioara va lua în pântece și va naște fiu”, a înlocuit termenul „fecioara” cu „femeie”. Pentru necredința sa, Dumnezeu i-a făgăduit că nu o să moară până nu va vedea pe Mesia născut din Fecioară (Luca 2, 25-26).

Dreptul Simeon, om al rugăciunii, reprezintă așteptarea împlinirii profețiilor. În momentul în care acesta îl ia în brațe pe Hristos, rostește: „Acum slobozește (eliberează) pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumina spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel” (Luca 2, 29-32). Simeon cere a fi eliberat nu pentru că era plictisit sau obosit, ci

pentru că era împlinit. Din cântările specifice acestei sărbători aflăm că el pleacă spre a vesti și morților că Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat.

Proorocița Ana simbolizează legea și proorocii care se vor împlini în persoana lui Iisus Hristos.

prof. Diana Covrig

„Crăciunițe” din VII A

Talente ... talente ... TALENTE

Bucuriile iernii

Într-o zi frumoasă de iarnă eram la bunici. Soarele rotund și palid și-a făcut apariția printre norii suri.

M-am dus să mă joc pe afară, iar totul în jurul meu era acoperit de zăpadă. M-am dus cu fetele pe derdeluș și norii s-au adunat ca niște lungi troiene călătoare. Toți aveam câte ceva de făcut. Unii, oameni de zăpadă, alții, se jucau cu bulgări, unii se dădeau cu sania iar alții cu schiurile. Dintr-o dată a început să ningă mărunț, mărunț ca făina la cernut, dar noi nu ne-am dus către casă ci, dimpotrivă, ne-am distrat mai tare. Dansam, valsam prin zăpada moale și pufoasă.

După ce s-a lăsat seara ne-am îndreptat fiecare către casele lor. A fost o zi de neuitat fiindcă după ce am ajuns acasă ninsoarea a încetat. Ce frumoasă ești, iarnă!

Natalia Moldovan, IV-a A

IARNA

A sosit iarna. Afară ninge cu fulgi mari și pufoși. Pe deal se aud strigăte de copii care se dau cu sania. Casele sunt acoperite de căciuli albe de zăpadă. Afară bate un vânt rece care îngheață vremea. Dealurile sunt acoperite de o mantie albă de nea. Numai glasurile vesele de copii răsună pe dealuri. Un câine pribeag latră la o sanie trasă de un cal bătrân. Lumini slabe se văd pe la casele sătenilor. Copiii oboseți se îndreaptă spre casele lor. Pomii de afară par ca niște fantasma albe de nea. Satul se scufundă într-o mirifică noapte de iarnă.

Noapte bună, iarnă grea!

Noapte bună, satul meu!

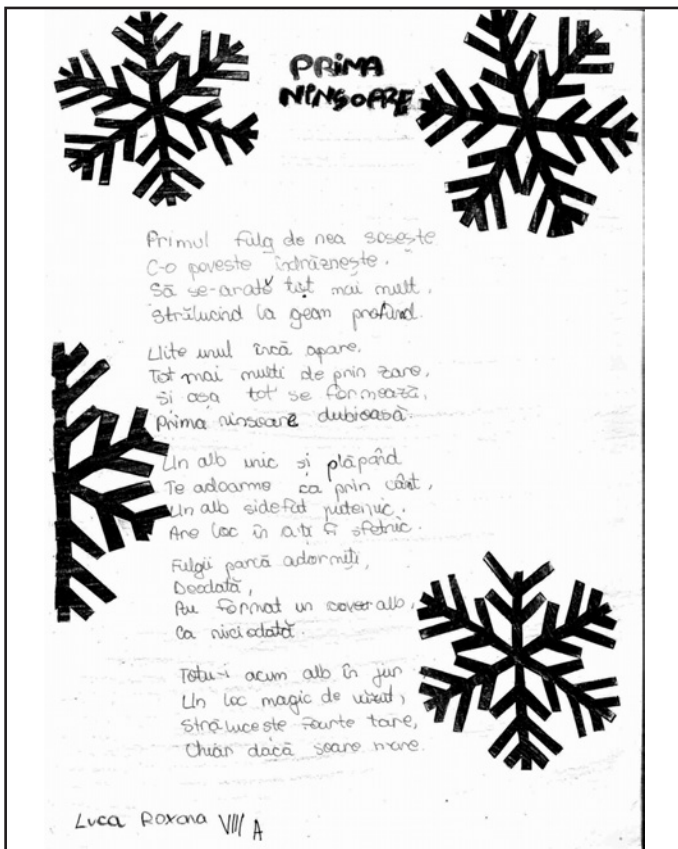
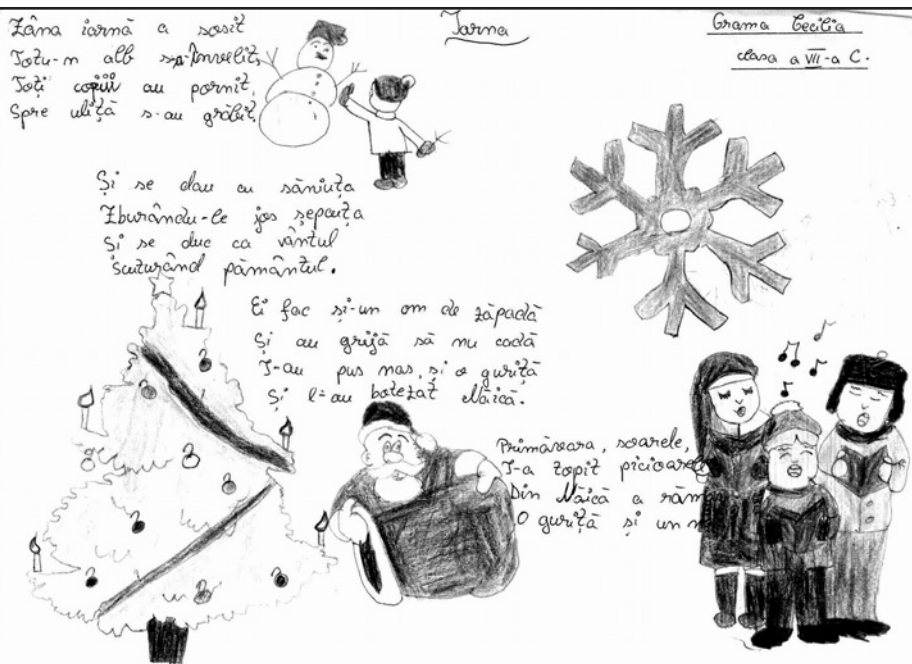
Tania Luca, IV A

A tél

Megjött a tél,
Itt van már a dér,
A medve is elvonult,
Barlangjába tér.
Hófehér a város,
Lehullott a hó,
Jégcsap csüng az ágon,
Befagyott a tó.
Fiúk és lányok,
Kéz a kézben,

Vidáman csúsznak
Körbe a jégén.
Lebben a sál,
Csillan a sok szempár,
Boldog a mosoly,
Nevet a száj.
Este már csak egy holló,
Repül a holdfényes égen,
S én csak ámulva-bámulva
A fekete hollót nézem.

Deák Anna Blanka, VI.B

Andreea Fekete, C.P. A

Iarna

Scoateți săniile-afară,
Lăsați alte jucării,
Dealul ne așteaptă,
Nu vom fi mereu copii!
Prin zăpadă acuș-acuș
Noi ne facem derdeluș,
Săniuța va zbura
Ca racheta peste nea.
Dar răceala te cuprinde
Nu mai mergi la joacă
Iar săniuța-ți spune:
„Ia-mă și du-mă afară!”

Mircea Macarie, VIII C

Talente ... talente ... TALENTE

A magyar órák emlékére

A magyar, azaz az életre-nevelés órák emlékére. Négy év bizony nem kis idő, sok minden történt az osztályunkban, a jótól a rosszig, de számos emléket fogunk mindannyian továbbvinni a liceumokba...

Ha már a továbbtanulást említettem, nem is várom annyira a középiskolát. Elsősorban sok minden fog hiányozni.

A magyartanárnőre is szívesen vissza fogok emlékezni, mert amellett, hogy oktatott minket, nevelt is, és ez teltett mindenben. Volt az osztályunkban számos vitá, amelyeket a tanárnő, talpraesettségének köszönhetően, hol könnyen, hol nehezen, de kezelt. Ilyenkor inkább oszi volt, de a két fogalom összemosisodik ha azt nézzük, hogy minden magyar óra fele osztályfőnöki volt, és néha fordítva. Szóval, inkább magy-oszi óráink voltak...De a probléma, ami igazából nem is probléma, ott kezdődik, amikor kiderül, hogy a magyar tanárnő, azaz az oszi, a német tanárnőnk is! Tehát helyesbíték: német-magy-oszi óráink voltak...

Most arról írok, aki megszeretette velem az írást. Emellett a magyar nyelvet is. Sokszor néztem csodálattal az oszít, hogy milyen odaadással adja le a leckét, látszott, hogy a kissujjában van minden. Áradt belőle a határozottság, ami minden egyes szavából kivehető volt. Ha valamit mondott, az úgy is volt. Hiába voltak a leckék unalmasak, mert a tanárnő átvarázsolta valami különlegessé: nem csak pusztán tanított, ennél több volt az, amivel minket megajándékozott, mert ha katona-dalokról olvastunk, akkor történelmet is tanultunk...

Érdekes, hogy java része a történelemnek amit én tudok, márpedig nem vagyok történész, az a magyar órákon hallottakból áll...

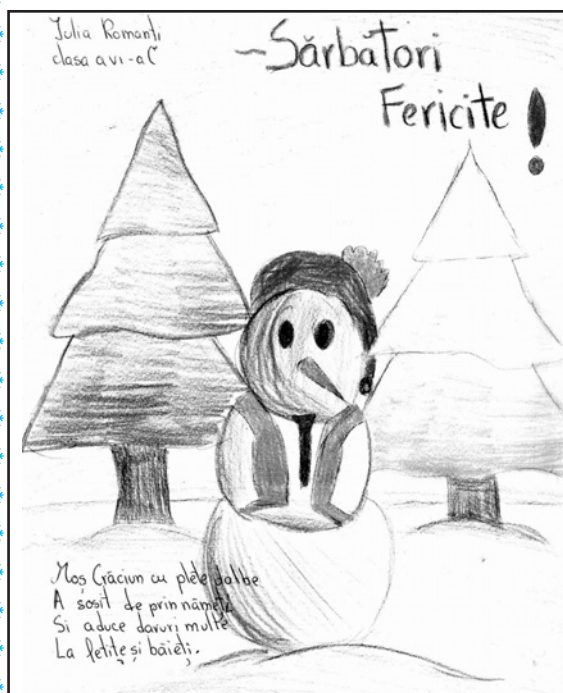
Ezeket a tanórákat nem hogy összetéveszteni, de még összehasonlítani sem lehet más órával! Hisz melyik órán jön még be a tanárnő egy halom folyóirattal, össze-vissza címkézett tankönyvvel, egy hatalmas táskával, meg egy kupac könyvvel és néha-napján még egy halom kijavított háziolvasmánnyal is? Azt is egy életre megjegyezzük, hogy mit nevezünk helyiségnek, hogy a vicces inkább humoros és, hogy „elmegyek egész valahová”, nincs.

Hamár az emlékek tengerében úszunk, kifogok egy halat: a KAV versenyeket. Mert azokat is a német-magy-oszinak köszönhetjük, hogy eljuttattak minket oda és hazahozhattunk szép eredményeket. Először Sepsiszentgyörgy, majd Csíkszereda kellett megbirkózzon velünk, azaz mi velük...Két győnyörű, élvezetes, barátságkötésekben gazdag hosszú-hétvége volt. A tanárnő nem kevés munkát fektetett bele abba is, hogy eljuttasson a tantárgy-versenyen a megyei szakaszra.

Összegezve, csak köszönetet tudok mondani a magyar tanárnőnek a négyévi munkájáért, szeretetéért, odaadásáért, türelméért és azért, hogy bátorított és megtanította, hogy mindent lehet, csak akarni kell, csak optimistán kell hozzáállni mindenhez, hogy lehetünk örökre fiatalok és, hogy tehetséges írók azokból lesznek, akik próbálkoznak!... És köszönet, hogy annyi mindent megmutatott, felnyitotta a szemem és segített önmagamot is megismernem...

Hamár lett a zöngésülésből tárgyi mellékmondat, de azt mondják, hogy akkor telik gyorsan az idő, ha jól érezzük magunkat...

Portik Kriszta, VIII B

În vacanță

Am fost de sărbători la cabană, la mătușa mea. Acolo era multă zăpadă și un peisaj de vis. Copacii erau acoperiți cu multă zăpadă pufoasă și sclipitoare ce scânteia sub razele soarelui.

Aerul puternic, de munte îmi creșu pofta de mâncare. Așa că, după o masă pe fugă, pentru că eram cu gândul la săniuș, am ieșit în nămeți la joacă.

A fost foarte frumos. Ne-am bulgărit, am făcut un om de zăpadă și ne-am dat cu sania până s-a înserat.

Seara eram toți obosiți dar fericiți. A fost o zi de neuitat!

Împreună cu verișorul meu Alex, așteptam nerăbdători dimineața următoare. Până târziu, am colindat cu toții colindele știute de noi.

Acum am înțeles de ce pe vremuri copiii erau atât de fericiți deși nu aveau calculatoare sau tablete.

Dan Zaharia Răzvan Milășan, III C

A magyar órák emlékére

Ime elérkezett a VIII. osztály, az a pillanat, amikor egy ajtó bezáródik számunkra. Nem is volt olyan rég, amikor kicsi ötödikesként vártam türelmetlenül a tanárokkal való találkozást, sok kérdéssel magamban.

Nagyon vártam a magyar órákat, mert nagyon vonzott az irodalom világa. A magyar órák számomra csupa élvezettel, jókedvel és gyorsan teltek, mert minden egyes órának meg volt a különleges és érdekes témája. A tanárnőnek köszönhetően sokat fejlődtem, tanultam, rengeteg információval, új fogalmakkal gyarapodott a tudásom. Mindig érdekessé varázsolta az órákat, türelmesen megmagyarázott mindent, amit nem értettünk és ha ne talán mégsem értettem volna meg, nem féltem még egyszer megkérdezni. A tanárnő mindig mosollyal az arcán újból és újból elmagyarázta, ameddig

mindenkinek világos lett. Telt - múlt az idő és lassacskán észrevettem, hogy mennyire másképp fogalmazok, írok, olvasok és gondolkodok az előző évekhez képest, mint például az I. -IV. osztályokban, amikor még csak dadogni tudtam a betűket. A magyar az egyik kedvenc tantárgyam. Magyar tantárgy-versenyeken is részt vettem, ahol elég jó eredményeket értem el, de tisztában vagyok azzal, hogy jobban is teljesíthettem volna. Minden egyes magyar órának meg volt a maga szépsége, de nekem mégis az tetszett a legjobban, amikor a versekben elmélyedtünk, és mondanivalójukat megértettük. A helyesírással és a nyelvtannal néha bajban vagyok, de az oszi megtanított, hogy mindent lehet, csak akarni kell.

Még most sem jön, hogy elhiggyem, hogy ez az utolsó év, amikor az oszival együtt böngésszük az irodalom világát, hiszen annyira megszerettem ezeket az órákat, hogy nehéz lesz megválni tőlük.

Ilyés Anita, VIII.B oszt.

Tugui Szili, V B. oszt

Csuma Maria, C.P. C

Talente ... talente ... TALENTE

Édesapám

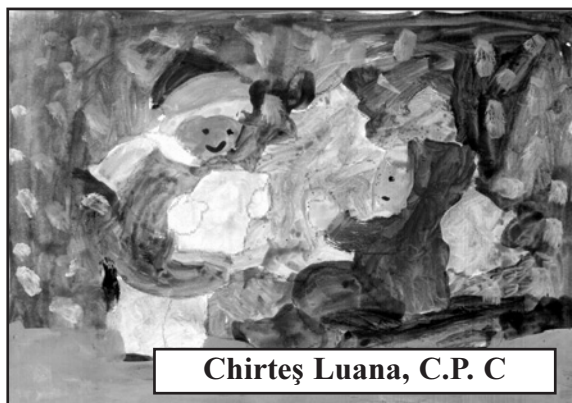
Édesapám 45 éves. Korához képest barna haja még nem deresedik. Barna szemei csak úgy csillognak, áradnak a szeretetből.

Kedves, jóindulatú, segítőkész ember. Ezért szeretem őt. Akármilyen sok és fárasztó munkája van, ő mindig kap egy kis időt, amit rám szán és akármilyen megtenne értem. Nincsenek különleges szokásai, mindig azt teszi, amit ő jónak tart. A stílusa egyszerű, nem akar kiütni a többi ember közül. Művelt, sok mindenhez hozzá tud szólni, sok minden érdekli. Ha bajban

vagyok, még a matematika feladatoknál is segít. Jó humorérzéke is van. Feszült helyzetekben egy jó viccel feldobja a hangulatot. Sok mindenre megtanított, sok mindent köszönhetek neki, többek között azt is, hogy megtanított biciklizni és görkorcsolyázni.

Szavakban nem lehet kifejezni, hogy mennyire hálás vagyok neki és hogy mennyire szeretem. Lehet, hogy nem a tökéletes apa, de büszkén mondhatom azt, hogy ő az én édesapám.

**Kelemen Imola-Blanka,
VII. B.**

Chirteș Luana, C.P. C

Scrisoare către Dumnezeu

Iată a trecut multă vreme de când nu ți-am scris. Azi am simțit însă nevoia să-ți scriu.

De cele mai multe ori doar ți-am spus câte ceva, atunci când îmi era bine sau nu știam încotro să merg. Ai dat viața Ta pentru mine, care după ce am făcut câțiva ani, am început să nu te mai ascult. Te-am înrăstă, m-am grăbit și nu am așteptat planul Tău, cum decurge pas cu pas. Mi-am luat viața în mână de parcă aș fi fost eu creatorul vieții. Mi-am făcut eu singură planul. Doamne, ce ești acolo sus și știi să mă ascuți cu nespusă bunătate, blândețe și răbdare! Încerc ca așa cum pot, cu mintea mea de copil, să cuprind intensitatea ta, să o deslușesc și să o înțeleg, să o simt. Nicăieri nu am mai multă pace și liniște ca atunci când mă reculeg și deși nu am pus niciodată timbru pe ea, mă simt ca și cum aș fi lângă tine. Dar tu tot timpul ești lângă mine, când am nevoie. Tu împreună cu îngerășii sunteți părinții mei din ceruri.

Tu îmi ești un tată care mă învață lucruri pozitive și mai ales folositoare. Din adâncul sufletului meu, vreau să te rog Doamne să mă ajuți la școală să iau note bune și frumoase. Mă închin în fața ta și nu-mi explic de ce chiar dacă suntem răi, Doamne, tu încă ne mai iubești. Aș vrea să-mi explici, deși nu ai de ce să explici unui muritor de rând ceva, de ce ești atât de bun cu noi și de ce mila ta poate acoperi încă orice răutate. Și te mai rog, Doamne, coboară ochii tăi, ca doi luceferi de seară, către părinții mei, care sunt cei mai buni din lume. Către mama, care deși mă mai ceartă câteodată, știu că mă iubește și că și-ar da viața pentru fericirea mea, către tata, care mă vede ca pe o prințesă din poveste. Fă ca inima mea să fie cuprinsă de dragostea ta, fă-mă un copil bun și ascultător, care să știe să se bucure cu toată puterea de cea mai frumoasă perioadă a vieții: copilăria.

Tăcerea ta este un mare răspuns și cred încă o dată în puterea și răbdarea ta de a-mi asculta gândurile. Cred în tine și sincer îți pot spune că Te iubesc!

Ioana Romanți, V- C

The White Season

Why? Why so much white? Why is everything covered in this huge and white jacket? Why is everyone enjoying this jacket? I know it is fluffy but it can't be the only reason... I have so many questions but there is nobody to answer me... What am I supposed to do? It seems like this is the season of love and understanding because everyone is feeling great, there is happiness everywhere. I wish I could be as happy as the other children who are playing in that jacket which I think it's called snow. I am not sure about it but I heard that name earlier. Even if it's a wonderful day I can admit that it's pretty cold and my cheeks are looking like they will burst into flames! Small stars of ice are falling down from the clear sky which is tickled by sunshine. These small stars are named snowflakes- this is another thing which I have learnt today. I can see the trees! They are so frozen! It doesn't look like the white jacket is keeping them warm. All the houses are in the same situation, really, really frozen. The wind is blowing furiously and it seems like it will fight the small flakes. But what is happening? My questions are all over in my head! I was really confused until a little child came to me and said: „IT'S WINTER!”

Larisa-Elena Chirteș, VIII A

Doamna învățătoare

Prima zi de școală. Soarele strălucea, iar vântul făcea ca totul să fie frumos.

În curtea școlii sute de copii așteptau cuvântul directorului. Și gata. Cuvântul fuse spus și merserăm în noua noastră clasă.

Clasa era mare, drăguță și răcoroasă. În mijlocul ei stătea o doamnă înaltă, cu ochi căprui. Era doamna învățătoare.

De cum am văzut-o, eram curios să o cunosc. Și am cunoscut-o. Chiar bine timp de vreo... patru ani.

Ea este o femeie blândă, bună și prietenoasă.

Și tot ea m-a învățat tot ceea ce știu. Ea m-a învățat și să iau zece.

Da... da. Ea este persoana care mi-a schimbat viața, în bine.

Daniel Grama, V A

Vacanța de iarnă

Noi, copiii, am așteptat cu mare nerăbdare frumoasa vacanță de iarnă.

Cu toate că nu a nins deloc în această vacanță, a fost frumos deoarece am stat acasă cu familia mea și am așteptat cu mare plăcere sărbătorile de iarnă.

Am ajutat-o pe mama mea în bucătărie, la curățenie și în Ajunul Crăciunului am împodobit bradul împreună.

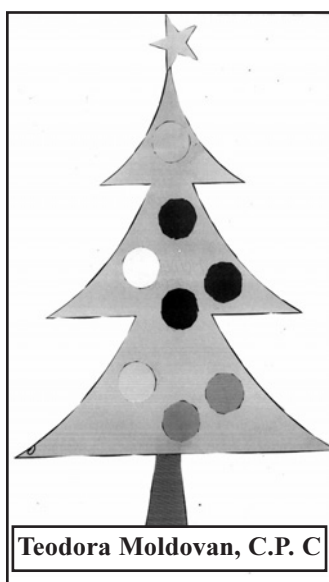
În seara de Crăciun am fost la colindat pe la vecini și rude unde am primit dulciuri și bani. Am avut spectacole unde am cântat și am colindat cu mare plăcere.

După Crăciun a fost ziua mea de naștere. Au venit mulți musafiri și am primit cadouri frumoase.

În noaptea de Revelion am fost la Câmpina și am asistat la un frumos foc de artificii. Ne-am întors acasă pentru că a trebuit să mă pregătesc pentru școală.

Chiar dacă în această vacanță nu a fost prea multă zăpadă, pentru mine vacanța a fost specială și de neuitat.

Bianca Pop, III A

ATLAS

O EXCURSIE DE VIS

Era sfârșitul lunii octombrie. Doamna dirigintă ne promisese de când a preluat clasa a V-a C, o primă excursie de neuitat. Auzisem că organizează excursii frumoase și de aceea așteptam cu nerăbdare ziua plecării. M-am trezit la 6 dimineața pentru a mă pregăti de excursie. La ora 7 a sosit autocarul în fața școlii. Toți îl așteptam cu mare bucurie în suflet. Am pornit pe traseul Reghin - Toplița - Lacul Roșu - Bicăz - Piatra Neamț - Iași. Doamna dirigintă, Crăciun Mihaela, ne-a spus să fim atenți la traseu pentru a vedea toate minunățiile naturii. După o perioadă de timp am ajuns la Toplița. Eram cu toții foarte încântați. Am coborât la mănăstirea Sfântul Ilie pentru a spune o rugăciune. Aveam un drum lung de făcut și speram ca D-zeu să ne ajute, să ne ocrotească. Am urcat apoi în microbuz și ne-am continuat drumul. Copiii râdeau, cântau iar în sufletele lor se simțea o parte din paradis. Timpul trecea și așa am ajuns la Lacul Roșu. Ne-am oprit pentru a admira lacul și a face o pauză de masă. În apropiere erau câteva tarabe de unde puteam cumpăra poze cu Lacul Roșu, jucării și multe altele. După ce ne-am urcat în autocar, s-a instalat o liniște deplină. Doamna dirigintă ne

privea cu mult drag.

Timpul a trecut foarte repede și am ajuns la Piatra Neamț unde am luat telegondola pentru a urca pe munte. Din telegondolă totul părea așa de mic și de frumos. Când am ajuns sus, am făcut câteva poze cu grupul, apoi am admirat priveliștea splendidă. L-a coborât timpul a trecut și mai repede. Apoi ne-am urcat la locurile noastre, îndreptându-ne bucuroși spre Parcul Scriitorilor din Iași. Timpul trecea din ce în ce mai repede și noi așteptam cu multă nerăbdare să ajungem la hotel. În parc erau statuile scriitorilor români. Apoi am fost informați că mai aveam de mers la biserica Trei Ierarhi, la Cuvioasa Paraschiva unde am atins moaștele și am fost miruiți de către preot. Locurile au fost minunate. Seara am ajuns la hotel unde ne-am cazat. Camerele erau foarte frumoase și curate.

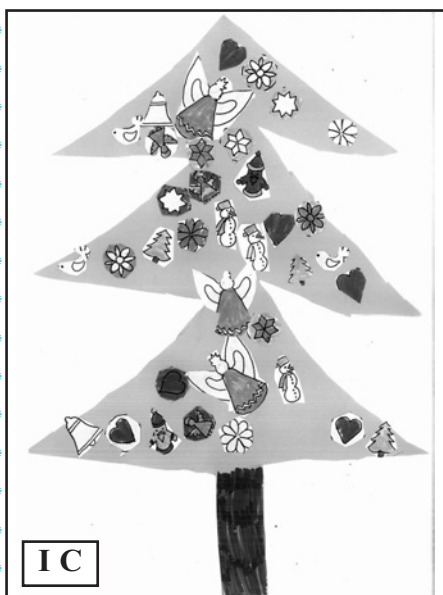
În camera noastră ne-am invitat toți colegii și ne-am distrat de minune. A fost o seară de neuitat. La ora 8 dimineața am plecat spre casă fericiți pentru că am fost într-o excursie de vis. Timpul a trecut foarte repede, am

pornit spre Târgu-Neamț, unde am văzut „Dumbrava minunată” a lui Sadoveanu, o pădure în felurite culori de toamnă târzie. Am mai oprit la Mănăstirea Neamț unde am stat puțin la slujba religioasă de duminică și am ajuns la un restaurant unde am luat masa de prânz. După aceea am mai văzut și mănăstirea Secu iar o ultimă oprire a fost la Lacul Bicăz. La ora 18:30 am ajuns acasă și pot să spun că această excursie nu o voi uita niciodată.

Abia aștept excursia viitoare! Bineînțeles că până atunci mai am de învățat deoarece doamna dirigintă ne-a spus că doar dacă vom fi cuminți și vom învăța vom merge în luna iunie în viitoarea excursie.

Mihai Crișan,
V C

I C

Balla Akos, VIII B

Lorena Losonczi, C.P.A

DIVERTISMENT

Les recettes de Noël pour les enfants - Bon appétit !

PAIN D'ÉPICES AU CHOCOLAT

Ingrédients pour 8 personnes :

- 2 tablettes de chocolat noir (200 gr)
- 250 gr de farine
- 200 gr de miel
- 60 gr de sucre en poudre
- 2 verres de lait
- 3 cuillères au café de bicarbonate de soude
- 3 jaunes d'œuf
- 1 pincée de clous de girofle en poudre
- 2 pincées de gingembre râpé
- 2 pincées de cannelle
- 1 pincée de poivre blanc
- 2 pincées de sel

Faire fondre (sur feu doux) le sucre, le miel, les épices et le sel dans le lait. Fouetter les jaunes et les incorporer sans jamais laisser bouillir. Incorporer également la farine mélangée avec le bicarbonate de soude.

Faire fondre le chocolat au bain Marie et l'ajouter à la préparation.

Battre la pâte pendant 20 minutes puis la verser dans un moule à cake beurré.

Recouvrir de papier d'aluminium. Laisser cuire pendant 1 heure (thermostat 6).

Mhhhh voilà un excellent cake pour les petits goûters.

**Profesor
Irina-Stela Roșca**

COLORAȚI!

Glume:

Doi ardeleni în gară, la ghișeul de bilete:

- Domnișoară, două bilete.

- Da, sigur, până unde?

- Gheo, îi spunem?

- Nu.

- Domnișoară, două bilete vă rog!

- Sigur, dar dacă nu-mi spuneți unde mergeți, nu știu cât să vă cer.

- Gheo, îi spunem?

- Apăi, spune-i.

- No, domnișoară dragă, noi merem la o nuntă!

Doi ardeleni la oraș, cazați într-un hotel, la etajul 20. Liftul nu funcționează. Se apucă ei să urce pe scări. Pe la etajul 5, Ion către

Gheorghe:

- Gheo, am să îți zic ceva...

- Lasă-mă în amărăciunea mea, îmi zici când ajungem sus.

După încă vreo 7 etaje, Ion:

- Gheo, trebe să-ți zic ceva...

- Lasă-mă, Ioane, îmi zici când ajungem. Acu lasă-mă în pace!

În fața ușii, Gheorghe către Ion:

- Ia zi acum ce voiai să-mi zici.

- Am uitat cheia la recepție!

Se apucă ei să coboare. După vreo 5 etaje, Ion vrea să zică ceva.

- Lasă-mă în pace. Îmi zici jos!

După alte 7 etaje, Ion vrea să spună ceva, Gheorghe enervat îl oprește. Ajung sleiți la recepție, Ion:

- Măi, Gheo, tu chiar nu știi de glumă?

CONCURS

Răspunzând corect la întrebarea următoare puteți câștiga echivalentul în lei a trei ore de internet. Succes!

Ce mare scriitor român este omagiat în 15 ianuarie?

Răspuns: _____.

Numele: _____, prenumele _____.

clasa _____.

**Câștigătorul concursului
din revista nr. 39 este
Gyulai Lucian, IV A.**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonator: înv. Lilioara Bogdan.

Membri: prof. Irina Stela Roșca, prof. Mihaela Crăciun, prof. Alina Ilieș, prof. Camelia Boariu, prof. Ady Gyöngyver, înv. Anuța Costea, înv. Daniela Pescaruș, prof. Gall Gabriela și elevii: Roxana Luca, Adrian Crăciun și Portik Kriszta. **Adresa redacției:** Gimnaziul „Florea Bogdan”, str. Pomilor nr. 20, Reghin, tel.: 0265 511 937. **Culegere text:** prof. Maria Halați și Roxana Halați. **Tiparul:** S.C. „PRINTOTAL” S.R.L. Reghin, tel.: 0265 513 731, 0744 299 646. I.S.S.N. 1583-2449.